

Capitolul 1

Iubeam New Yorkul cu pasiunea nebunească pe care n-o mai nutream decât pentru un singur alt lucru în viața mea. Orașul era un microcosmos al ocaziilor tipice pentru lumea nouă și al tradițiilor provenite din lumea veche. Conservatorii și boemii se așezau la aceeași masă. Ciudățeniile coexistau la un loc cu lucrurile rare și neprețuite. Energia vibrantă a orașului umplea cu foc arterele comerțului internațional și atrăgea ca un magnet oameni de pe tot globul.

Iar întruchiparea acestei ambiții vibrante, de neoprit, a acestei puteri celebre în toată lumea abia făcuse dragoste cu mine până mă adusese la două orgasme răscolitoare.

În timp ce scotoceam prin dressingul lui imens, am aruncat o privire spre patul lui Gideon Cross, răvășit în urma partidei de sex, înfiorându-mă la amintirea plăcerii simțite. Aveam părul încă ud de la duș și drept unică îmbrăcămintă proșopul de baie în care mă înfășurasem. Mai aveam o oră și jumătate până când trebuia să fiu la slujbă, ceea ce era cam prea puțin ca să mă simt în largul meu. Era clar că trebuia să fac loc

pentru sex în programul meu matinal, altfel aveam să fiu mereu în întârziere. Gideon se trezea gata să cucerească lumea și îi plăcea să înceapă dominarea ei cu mine.

Eram incredibil de norocoasă.

În New York venise deja luna iulie și începea să se facă tot mai cald, așa că m-am hotărât pentru niște pantaloni subțiri de in și o bluză fără mâneci din poplin, de un gri-deschis, care se potrivea cu ochii mei. Cum nu mă pricep deloc să mă coafez, mi-am strâns părul lung și blond într-o coadă de cal, după care m-am machiat. Apoi, de-acum cu o înfățișare prezentabilă, am ieșit din dormitor.

Încă de când am ieșit pe hol, am auzit vocea lui Gideon. M-a străbătut un fior ușor, căci, după tonul jos și dur din glasul lui, mi-am dat seama că era furios. Nu ridică ușor vocea... cu excepția momentelor în care era supărat pe mine. Aveam puterea să-l fac să ridice glasul și să înjure, ba chiar să-și treacă mâna prin coama-i minunată de păr negru care-i ajungea până la umeri.

Totuși, în majoritatea timpului, Gideon era un adevărat monument al puterii ținute în frâu. N-avea deloc nevoie să strige, din moment ce putea să-i facă pe oameni să tremure doar cu o privire sau cu un cuvânt tăios.

L-am găsit în birou. Stătea cu spatele la ușă, cu un dispozitiv Bluetooth la ureche. Avea brațele încrucișate și se uita pe fereastra apartamentului tip penthouse de pe Fifth Avenue care era proprietatea lui, dându-mi impresia unui bărbat foarte solitar, un individ care nu făcea parte din lumea din jur, dar pe care era perfect capabil s-o conducă.

M-am sprijinit de canatul ușii, sorbindu-l din priviri. Era clar, pentru mine, că priveliștea pe care o aveam eu asupra cerului era mult mai minunată decât a lui. Avantajul meu era că imaginea lui Gideon se suprapunea peste zgârie-norii imenși, o prezență la fel de puternică și de impresionantă. El își terminase dușul înainte să reușesc eu să mă târăsc din pat. Iar trupul lui, care-mi dăduse o dependență gravă, etala acum pantalonii și vesta unui costum de haine scump, făcut la comandă – ceea ce recunosc că mă excită mereu. Văzut de la spate, îmi arăta privirilor un fund perfect și spatele puternic, strâns în vestă.

Pe perete trona un imens colaj de fotografii cu noi împreună și una a mea într-o postură foarte intimă, pe care mi-o făcuse el în timp ce dormeam. Majoritatea fuseseră făcute de paparazzi care îi urmăreau până și cea mai mică mișcare. Era Gideon Cross, de la Cross Industries, și la ridicola vârstă de douăzeci și opt de ani se afla pe lista celor mai bogați cincizeci de oameni din lume. Puteam să pun pariu că e proprietarul unei mari părți din Manhattan; și băgam mâna-n foc că e cel mai sexy bărbat de pe tot globul. Iar el avea poze cu mine peste tot, ca și cum ar fi fost posibil ca eu să arăt la fel de bine ca el.

Se întoarse spre mine, cu o mișcare plină de grație, pironindu-mă cu privirea sa albastră ca de gheață. Evident că-și dăduse seama că sunt înăuntru, privindu-l. Aerul se umplea de un fel de scânteii electrice când ne aflam unul în prezența celuilalt, era un fel de așteptare tensionată, ca liniștea zumzăitoare dinaintea buibutului tunetului. Probabil că în mod voit așteptase o clipă, înainte să se întoarcă spre mine, lăsându-mă

să-l examinez, pentru că știa cât de mult îmi place să-l privesc.

Întunecat și Primejdios. Și cu totul al meu. Doamne... n-aveam să mă obișnuiesc vreodată cu impactul chipului său. Pomeții ca sculptați și sprâncenele ca niște aripi negre, ochii albaștri, umbriți de genele dese, și buzele acelea... perfect desenate, astfel încât să fie senzuale și dure. Îmi plăcea la nebunie când zâmbeau, pline de chemare pătimașă, și mă scuturau fiorii când se subțiau, într-o linie strânsă. Iar când îmi atingea trupul cu buzele, eram toată în flăcări pentru el.

„Doamne Dumnezeule, i-auzi ce spui!“ Mi-am arcuit gura disprețuitor, aducându-mi aminte cât de mult mă enervau indivizii care delirau poetic despre cât de bine le arată iubii sau iubitele. Numai că și eu ajunsesem tot aici, într-o venerație neîncetată față de cât de minunat arăta bărbatul complicat, frustrant, chinuit și atrăgător ca păcatul de care mă îndrăgosteam tot mai mult, cu fiecare zi ce trecea.

În timp ce ne uitam unul la celălalt, el rămase încruntat, continuând să i se adreseze amărâtului care îl asculta la celălalt capăt al firului, dar privirea i se încălzi, furia înghețată lăsând loc unei patimi arzătoare.

Ar fi trebuit să fiu deja obișnuită cu schimbarea care se petrecea în el atunci când mă privea, dar tot mă ameți, cu o forță atât de mare, încât mă făcu să mă clatin pe picioare. Privirea aceea îmi destăinuia cât de mult, cât de profund voia să facă dragoste cu mine – ceea ce și făcea de fiecare dată când se ivea ocazia – și, în același timp, mă lăsa să întrezăresc o părticică din voința lui sălbatică, neînduplecată. Un nod de putere și de voință de a comanda își punea amprenta peste tot ceea ce făcea Gideon în viață.

– Ne vedem duminică la opt, puse el capăt convorbirii, scoțându-și cu o smucitură receptorul Bluetooth de la ureche și aruncându-l pe birou. Vino-încoace, Eva, te rog!

Trupul îmi fu scuturat de încă un fior, la auzul modului în care îmi rostise numele, cu aceeași inflexiune autoritară pe care o avea atunci când îmi spunea „Dă-ți drumul, Eva“, atunci când eram sub el... plină de el... disperată să ajung la orgasm pentru el...

– N-avem timp pentru așa ceva, campionule.

Și am luat-o la picior pe hol, pentru că n-avem deloc puterea să-i rezist. Glasul lui blând, foarte rafinat și ușor răgușit era în stare să mă facă să ajung la orgasm numai la auzul lui. Și, de fiecare dată când mă atingea, mă prăbușeam în brațele lui. M-am îndreptat cu pași grăbiți spre bucătărie, ca să pregătesc cafeaua.

El a mormăit ceva și s-a luat după mine, ajungându-mă din doi pași, astfel încât m-am trezit țintuită de perete de un bărbat de peste un metru optzeci și cinci, care mai era și excitat și foarte sexy.

– Știi ce se întâmplă când o iei la fugă, îngerăș, zise Gideon, mușcându-mă de buza de jos, după care trecându-și limba peste ea, ca să compenseze durerea. Te prind.

În străfundul ființei mele, ceva suspină într-un abandon plin de fericire, iar trupul mi se făcu moale de plăcerea de a fi atât de aproape de el. Tânjeam după el neîncetat și atât de tare, încât mă durea fizic. Evident, eram cuprinsă de patimă sexuală, însă era, de fapt, mult mai mult decât atât. Era ceva atât de neprețuit, de profund, că pofta pe care o simțea Gideon pentru mine n-ar fi declanșat nimic în mine dacă aș fi fost cu un alt bărbat. Dacă oricine altcineva ar fi încercat

să mă țintuiască sub greutatea corpului său, m-aș fi speriat de moarte. Însă asta nu fusese niciodată o problemă cu Gideon. El știa de ce am nevoie și cât de mult pot să suport.

Zâmbetul strălucitor care-i apărui brusc pe față îmi făcu inima să se oprească în loc. În fața chipului care-mi tăia respirația, încadrat de șuvițele bogate de păr negru, am simțit cum mi se înmoaie genunchii. Era atât de elegant, de rafinat, cu excepția lungimii decedente a acelor șuvițe negre și mătăsoase!

El își frecă ușor nasul de al meu.

–Nu poți să-mi zâmbești așa și pe urmă s-o ștergi. Spune-mi la ce te gândeai în timp ce vorbeam la telefon!

–Cât poți să fii de minunat, am răspuns, strâmbând din buze. E de-a dreptul bolnăvicios că mă gândesc așa de mult la tine. Trebuie să scap o dată de asta.

–Să fiu al naibii dacă o să te las, replică el, cuprinzându-mă de coapse, făcându-mă să mă lipesc și mai strâns de el, excitându-mă cu o mișcare de cunoscător a șoldurilor spre ale mele. Era revoltător de bun la pat. Și o mai și știa foarte bine.

–Serios? Simțeam cum îmi toarnă foc în vene, în trupul ce tânjea lacom să-l simtă pe al lui. Doar n-o să-mi spui că mai vrei încă o femeie romantică și naivă care să-ți stea agățată de gât, domnule-care-urăști-speranțele-exagerate.

–Ceea ce vreau eu, murmură el, luându-mi bărbia în palmă și mângâindu-mi buza de jos cu degetul mare, este să fii mult prea ocupată să te gândești la mine, încât să nu-ți mai fie mintea la nimeni altcineva.

Am tras aer în piept, adânc, aproape tremurând. Eram cu totul și cu totul cucerită de flacăra din privirea

lui, de tonul provocator al glasului său, de căldura corpului său și de parfumul pielii lui, care mă făcea să-mi lase gura apă. Era drogul meu și n-aveam nici urmă de dorință să mă las de el.

–Gideon, am găfâit, ca în transă.

Gemând ușor, mi-a pecetluit buzele cu gura lui perfectă, alungând cu sărutu-i profund și pătimaș până și umbra gândului la cât era de târziu... iar sărutul aproape că reușise să-mi distragă atenția de la sentimentul de nesigurantă pe care-l dezvăluise.

Mi-am înfipt degetele în părul lui, ca să-l țin nemîșcat, și i-am răspuns la sărut, împletindu-mi limba cu a lui. Eram împreună de atât de puțin timp! Încă nu se împlinise o lună. Și, mai rău decât atât, nici unul dintre noi nu știa cum să aibă o relație cum era cea pe care încercam s-o clădim – o relație în care amândoi refuzam să ne prefacem că nu aveam probleme extrem de grave. Gideon își înfășurase brațele în jurul meu, strângându-mă plin de posesivitate.

–Voiam să petrec weekendul cu tine la Florida Keys – goi.

–Mmmm, sună bine. Chiar mai mult decât bine. Oricât mi-ar fi plăcut să-l văd în costumul trei piese, îl preferam, fără discuție, gol-puşcă. Evitasem să-i mărturisesc că n-aveam să fiu disponibilă în timpul weekendului.

–Iar acum va trebui să-mi bat capul cu afacerile în weekend, mormăi el, cu buzele lipite de ale mele.

–Afacerile pe care le-ai dat uitării, ca să fii cu mine?

Pleca mai devreme de la birou, ca să fie cu mine. Știusese că asta avea să-l coste. Mama era la a treia căsătorie, și toți soții ei fuseseră adevărați moguli,

oameni de afaceri de mare succes. Iar eu știam că prețul plătit de cei cu ambiție era că ajungeau foarte târziu acasă.

–Le plătesc altora niște salarii foarte generoase ca să fiu cu tine.

Bună șmecherie, însă îi observasem enervarea din privire, așa că i-am atras atenția spre altceva.

–Îți mulțumesc. Hai să facem cafeaua, până nu intrăm în criză de timp!

Gideon își mai plimbă o dată limba peste buza mea de jos, după care mă eliberă.

–Aș vrea să decolăm mâine-seară la ora opt. Ia-ți doar câteva lucruri, cât mai ușoare. În Arizona e caldă uscată.

–Ce? am clipit eu, în timp ce el îmi întorcea spatele, intrând în biroul lui. În Arizona ai afaceri?

–Din nefericire.

Uf! Ca să nu risc să nu-mi iau doza de cafea din pricina discuției în contradictoriu, am lăsat-o pe mai târziu și mi-am continuat drumul spre bucătărie. Am străbătut apartamentul spațios al lui Gideon, cu arhitectura lui antebelică uluitoare și ferestrele cu arcade elegante. Tocurile mele răsunau sonor când loveau parchetul strălucitor din lemn masiv sau erau înăbușite de covoarele moi și grele Aubusson. Spațiul foarte luxos, decorat cu mobilă din lemn masiv și materiale în culori neutre, era luminat de sclipiri de giuvar. Chiar dacă locul acesta emana o mare bunăstare, reușea să rămână cald și primitiv, să fie un spațiu confortabil, unde te simțezi răsfățat.

Ajunsă în bucătărie, am pus de îndată o cană termozolantă în aparatul de cafea. Gideon veni după mine, cu sacoul pe o mână și telefonul în alta. Am mai pus

o cană și pentru el în aparat, după care m-am îndreptat spre frigider, ca să iau niște lapte.

–La urma urmelor, s-ar putea să fie un lucru bun, i-am spus, întorcându-mă spre el, ca să-i amintesc de problema colegului meu de apartament: Trebuie să stau serios de vorbă cu Cary în weekendul ăsta.

Gideon își băgă telefonul în buzunarul interior al sacoului, după care îl atârnă de spătarul unuia dintre scaunele de bar din bucătărie.

–Vii cu mine, Eva.

Am pufnit, în timp ce-mi turnam lapte în cafea.

–Și ce-o să fac? O să zac goală în pat, așteptând să-ți termini treburile ca să mi-o tragi?

El îmi susținu privirea, în timp ce-și lua cana, sorbind din cafeaua aburindă cu un calm deliberat.

–Vrei să ne certăm?

–Ai de gând să faci mutre? Doar am discutat despre asta. Știi că nu-l pot lăsa singur pe Cary, după tot ce s-a întâmplat în noaptea trecută.

Încâlceala de trupuri pe care o găsisem în livingul meu dăduse noi sensuri termenului „orgie“.

Am pus cutia de lapte în frigider, cuprinsă de senzația că Gideon mă atrage spre el în mod inexorabil, doar cu puterea voinței. Așa fusese încă de la început. Când voia, putea să mă facă să-i simt ordinele. Și era tare, tare greu să ignor acea parte din mine care implora să-i dea orice și-ar fi dorit.

–Tu o să te ocupi de afaceri, iar eu o să mă ocup de prietenul meu cel mai bun, iar pe urmă o să ne întoarcem ca să avem grijă unul de altul.

–Mă întorc abia duminică seară, Eva.

Oh... Am simțit un cuțit în stomac, la auzul veștii că aveam să fim departe unul de altul așa de mult.